

Groruddalen – bomaskin eller oase?

Det bør etableres gode, grønne bysentre i bydelene.

Groruddalen har store ressurser for trivsel. De er sjelden nevnt, og det er pussig at hovedspørsmålet er størrelsen på boligene som skal bygges, skriver Taran Grønlie. Bildet viser nedre del av Groruddalen sett fra heisekran. (Foto: Håkon Mosvold Larsen/NTB)

Dette er et debattinnlegg som gir uttrykk for skribentens holdninger og meninger. Du kan sende inn debattinnlegg til debatt@dagsavisen.no.

Av Taran Grønlie, interiørarkitekt MIAF

Publisert: 28/02/2023

Sist oppdatert: 28/02/2023

Plan- og bygningsmyndighetene skal utvikle Groruddalen som nytt satsingsområde for boligutvikling. Det virker ikke som det ligger noen tanke bak. Og hva skal overskriften for prosjektet være?

Groruddalen er fellesbetegnelse for Oslos nordøstre bydeler og ligger mellom Østmarka, Gjelleråsmarka, Lillomarka og en tenkt linje fra Bjerke via Økern til Bryn i sør. Det betyr stort sett bydelene Bjerke, Alna, Grorud og Stovner.

Taran Grønlie, interiørarkitekt MIAF. (Privat)

Altså et stort område hvor mange allerede lever sine liv. I tillegg har bydelene mye eksisterende bygningsmasse, særlig innen næring og industri. Er den bygningsmassen en del av resonnementet?

Dalen har i tillegg store ressurser for trivsel. De er sjelden nevnt, og det er pussig at hovedspørsmålet er størrelsen på boligene som skal bygges. For meg er det å begynne i gal ende.

Tenk om de ansvarlige kunne lære litt av arkitekten Frederik Konow Lund. Hans arkitektur er samhandling med naturens topografi.

Vi må først definere området og formålet med utbyggingen. Hva ønsker vi å oppnå? Først da kan vi konkludere med hvilke beboere området skal tiltrekke seg, og etter det vet vi størrelsene på boligene.

Det er for eksempel utopisk å tro at det blir attraktivt for barnefamilier å bo i Groruddalen, bare fordi det blir oppført rekkehus der.

Gir vi derimot Groruddalen en overskrift som «Oslos grønne oase» og setter inn ressurser for å oppnå det, er vi på riktig vei. Vi kunne samle de små elvene og bekkene som renner inn i Alnaelva, som Ekebergbekken, Østensjøbekken og Fossumbekken, i et større vannspeil. Da får vi noe som lokker fremtidige beboere.

Det kan gi fristende utendørs bademuligheter, for eksempel på Furuset. Den eldre industribebyggelsen kan omgjøres til *donorbygg*. De kan gjøre nytte som kulturarena, svømmehall og kino. Det vil gi myldrende gateliv, med stort mangfold av aktiviteter i bygningenes første etasje, om arealene er tilgjengelige for mindre detaljhandel.

Slik kan det bli etablert gode, grønne, holistiske bysentre i bydelene. Det er tiltak som kan trekke mennesker, mange mennesker, til Groruddalen. Da blir det attraktivt å bo i området.

Når disse planene er lagt, er det på tide å se på hvilke eksiterende industribygg som kan gjøre nytte som leiligheter. Først da kan planmyndigheten se på hvilke områder, som på naturens premisser, gir rom for rekkehus og eneboliger.

Tenk om de ansvarlige også kunne lære litt av arkitekten Frederik Konow Lund. Hans arkitektur er samhandling med naturens *topografi*. Med stor variasjon innenfor en samlende ramme, blir bygningsmassen fortryllende variert. Arkitektur som er tenkt slik, gir bærekraft for sjelen.

Tenk for et sted Groruddalen kunne blitt!